

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 1236

Doknr.
573420

Dato
25-05-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 9. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (B 125) til social- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 9:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 9. maj 2022 fra Jan Bækgaard Nielsen, Farum, jf. B 125 - bilag 2."

Svar:

Den vedlagte henvendelse giver mig anledning til indledningsvist at understrege, at efter § 1 i forældreansvarsloven skal hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse komme i første række i alle forhold, som er omfattet af loven. Loven hviler på et princip om, at det er bedst for et barn at have kontakt med begge sine forældre, men i nogle få tilfælde gør hensynet til barnets bedste og ret til trivsel og beskyttelse, at kontakten skal begrænses eller afskæres, herunder mens en sag behandles.

I et mindre antal af de samværsager, Familieretshuset behandler, kan det på grund af helt særlige udfordringer være svært at bevare barnets relation til samværsforælderen under sagens behandling. Det er sager, hvor det på grund af uafklarede sociale risikofaktorer eller et højt konfliktniveau ikke er muligt at fastsætte et standardiseret kontaktbevarende samvær.

Familieretshuset har oplyst, at der er særligt fokus på disse sager for at undgå unødige afbrydelser af kontakten mellem barn og forælder.

Derfor vurderer Familieretshuset løbende under sagens behandling, om sagsoplysningen både skal tage sigte på muligheden for at fastsætte et standardiseret kontaktbevarende samvær og på muligheden for at fastsætte et almindeligt midlertidigt samvær. Dermed bliver den samlede sagsbehandling frem mod et eventuelt almindeligt midlertidigt samvær kortere, da behandlingen ikke afventer afgørelsen om kontaktbevarende samvær.

Det er korrekt, at Familieretshuset i sin afdækning af forholdene i en sag ofte er afhængig af oplysninger fra andre myndigheder, og dette kan have betydning for sagsbehandlingstiden. Jeg kan dog oplyse, at Familieretshuset i sidste kvartal af 2021 overholdt fristen på 3 uger i sager om kontaktbevarende samvær i mere end 90 pct. af sagerne.

Særligt for så vidt angår børnehusene skal jeg bemærke, at de skal anvendes af kommunerne som led i den børnefaglige undersøgelse af et barns forhold i

tilfælde, hvor der er viden eller mistanke om, at et barn har været udsat for overgreb, og når politi eller sygehusvæsen er involveret i sagen. Børnehusene er således ikke et fast element i behandlingen af familieretlige tvister mellem to forældre.

Med venlig hilsen
Astrid Krag